Sentir, discernir, confirmar

Per PepMaria el dt., 03/10/2017 - 09:00

Un dissabte a la tarda em vaig trobar amb la Berta i en Lluis, pares de quatre filles. Em van dir que la segona, la Maria, enginyera química (IQS) acabava de decidir que anava a Oxford a fer el doctorat. Els vaig preguntar si la Maria es volia dedicar a la Universitat, i em van aclarir que la noia té un xicot americà que viu a Londres, i que així podrien estar tots dos més a prop. Vaig exclamar: "Perquè després diguin alguns economistes que les nostres decisions són racionals!" Efectivament, el cas de la Maria mostra que les decisions vitals són molt complexes, i que impliquen sentiments – difícils de quantificar o d'explicar: difícils de racionalitzar.Ignasi de Loiola descriu i explica les decisions vitals a partir de la successió de tres operacions que designa amb tres verbs: sentir, discernir i confirmar.
Sentir és experimentar insistentment una energia interna que inclou una invitació. Aquell qui "sent", perquè allò que sent és insistent (no pas una flamarada instantània i efímera), és alhora empès a voler fer quelcom que expandeixi allò que sent. El que sentim demana un acompliment – com una ampolla que està mig plena i demana seguir omplint-la.
Discernir. La decisió que porta a omplir l'ampolla no consisteix a deixar fluir sense més l'energia que portem a dins. Ignasi creu que les persones hem de deixar-nos empènyer per una energia interna benèvola, però vigilar perquè estem habitats alhora per una energia interna malèvola. Per això cal discernir (destriar) l'una de l'altra. Discernir és treballar per esporgar les tendències egocèntriques que ens portarien a un compliment menys generós. És connectar el que acabo de sentir amb altres sentiments del passat per veure cap a quin tipus d'insistència/consistència apunten tots ells. Per veure quines decisions concretes he de prendre per secundar l'energia benèvola.
Confirmar – Un cop presa, la decisió que es deriva del discerniment necessita referències addicionals, que Ignasi anomena "confirmació". La confirmació arriba de maneres diverses: si experimentem pau i joia internes insistents; si alguna persona sàvia i de confiança ens diu que veu bé aquesta decisió; si un esdeveniment fa més fàcil la realització de la decisió... Probablement, quan la Maria va ser acceptada al programa de Doctorat a Oxford, va llegir aquest esdeveniment com una confirmació del discerniment que havia estat fent sobre la seva decisió professional i afectiva.
Aquests tres moments es poden reconèixer en qualsevol procés de presa de decisions guiat per una visió humanista: recerca de vides humanes autònomes, solidàries i joioses. En aquest context humanista, la tradició dels jesuïtes identifica l'energia benèvola amb l'Esperit de Déu, que hem de convidar a actuar plenament ("invocar") en aquests tres estadis, perquè tinguem vides confiades i generoses a l'estil de la de Jesús de Natzaret.
Al final de la conversa d'aquell dissabte, el pare de la Maria, en Lluis, deia amb una certa tristesa: "La Maria ja no tornarà". Em va sortir exclamar: "Ja ho veurem: al Mediterrani s'hi viu molt bé". Bona sort, Maria, i que segueixis sentint, discernint i confirmant!
.....
"Krishna, descendent de la dinastia Vrisnis: què és allò que impulsa l'ésser humà cap al mal, fins i tot en contra de la seva voluntat, com si fos empès per una força estranya?" (*Bhagavad Gita* III, 36.)

"Allò que s'emprèn precipitadament sense una reflexió madura acaba per paralitzar-se, encara que hi hagi una promesa pel mig." Shantideva *La marxa cap al la llum* IV, 2.

"Jo sóc el cep veritable, i el meu Pare és en vinyater. Les sarments que no donen fruit, el Pare les talla; però les que donen fruit, les neteja perquè encara en donin més." (Evangeli de Joan 15, 1-2)
.....

· En quins processos de decisió vital has estat implicat/da? Hi pots identificar els tres moments que proposa Ignasi de Loiola?
· Com poden orientar aquests tres moments les decisions vitals que portes entre mans, o que coneguts/des teus/teves porten entre mans?